

Roser Clavell i Soldevila. SECRETÀRIA D'AFERS EXTERIORS DE LA GENERALITAT

«En allò en què tenim competència per signar acords som com qualsevol Estat»

Clavell encapçala l'estructura de la Generalitat a l'estranger per dotar-se d'una diplomàcia autònoma en el marc previst a l'Estatut. Però l'objectiu del departament és que Catalunya esdevingui «actor internacional de primer ordre»

NEIL STOKES / Barcelona

● Llicenciada en dret i amb estudis de relacions internacionals i protocol al Foreign and Commonwealth Office de Londres, Clavell va assumir al juny d'aquest any la secretaria d'Afers Exteriors de la Generalitat. Abans va treballar al consolat britànic a Barcelona. I fa pocs dies el conseller de la Vicepresidència, Josep-Lluís Carod-Rovira, va anunciar que la nomenarà viceconsellera del departament. En aquesta entrevista concedida a El Punt i Catalunya Today –el setmanari en anglès la publicarà dijous vinent–, Clavell repassa les línies estratègiques de la política exterior del govern.

–El lloc web de la Generalitat parla d'una «política exterior ambiciosa». Fins on arriba aquesta ambició?

–«L'ambició arriba fins on ens permet l'Estatut. Si hi diu 100, no farem 110, però tampoc 99. Estem bastint una estructura molt sòlida a l'estranger per promoure Catalunya. Volem que arreu se sàpiga què fem, qui som i què oferim. I per això obrim les delegacions a l'estranger.»

–Quines seran les pròximes que obriran?

–«A finals del 2008 obrirem tres delegacions. A París, a més de la Maison de la Catalogne, n'obrirem una altra. I les altres aniran a Berlín i Nova York. Triem París pel veïnatge i per tenir veu a prop de la central de la Unesco. I el mateix passaria amb Nova York, amb la seu de les Nacions Unides i dins del territori dels Estats Units. I finalment, Berlín perquè és una de les ciutats emergents a prop dels països de l'est d'Europa i pels molts vincles econòmics que tenim amb Alemanya.»

–I per què no a Londres?

–«És cert que Londres i el Regne Unit són molt importants per nosaltres, també pels vincles i els acords que hi ha signats amb Gal·les i Escòcia. Pe-

La responsable d'Afers Exteriors de la Generalitat, Roser Clavell, al seu despatx. / GENCAT

rò com que aquestes relacions ja existeixen, hem prioritzat altres llocs i hem deixat l'oficina de Londres per més endavant.»

–«De la mateixa manera que fan altres territoris com Flandes, Escòcia i el Quebec, en allò en què tenim competència per sig-

“

PERÍODE D'EXPANSIÓ

Estem bastint una estructura molt sòlida a l'estranger per promoure Catalunya. Volem que se sàpiga què fem, qui som i què oferim

”

–Quins avenços els permet l'Estatut?

–«El nou text no ens dona la possibilitat de ser més actius, però sí un paraigua legal per obrir noves delegacions i cooperar amb Madrid. En alguns aspectes decidim per nosaltres mateixos.»

–Però Catalunya pot aconseguir representar-se a l'exterior independentment de Madrid?

nar acords bilaterals, com acabem de fer amb Andorra, ens posem al mateix nivell que qualsevol Estat. Per altres matèries, estem en comunicació constant amb el Ministeri d'Afers Exteriors. Hi tenim molt bona relació i no hi ha hagut cap problema quan hem hagut de cooperar.»

–Quan parla d'Escòcia, Flandes, el Quebec..., quines influències

hi aporten des del seu departament i quines en reben?

–«És interessant mirar el nivell de competències que té cadascun d'aquests territoris i com les desenvolupen. I Catalunya en té menys. En aquest sentit podem asseure'ns junts i aprendre'n. Catalunya ara mateix s'emmiralla força en Escòcia i el seu líder, Alex Salmond. Al Regne Unit fa anys que tenen democràcia i és un sistema més obert. Tot i que en algun aspecte nosaltres també els passem al davant.»

–Què vol dir «convertir Catalunya en un actor internacional de primer ordre»?

–«Quan anem a l'estranger i diem que som catalans, hi afegim que som de Barcelona. No hi ha prou consciència sobre què és Catalunya. Les delegacions, la cooperació internacional al desenvolupament, la projecció del nostre país a l'estranger. Per exemple, acabo d'arribar de Jordània, d'una taula on hem segut al costat d'altres estats, inclòs l'espanyol, per parlar sobre els ajuts als refugiats palestins. I al mateix nivell.»

–Com es canvia l'hàbit dels estrangers que es pensen que l'Estat és una idea unitària?

–«Promovent la nostra imatge, divulgant-la. Fins fa poc, l'agenda d'Exteriors de la Generalitat depenia exclusivament del President. Però no hi havia cap estructura ni la política exterior que estem bastint ara. A banda de les relacions amb els governs dels estats. I a banda de Barcelona, la imatge turística i l'arquitectura de Gaudí, hi ha molta feina a fer.»

–La relació amb els casals catalans també entra en la seva tasca?

–«N'hi ha més de 50. I ara mateix estan una mica desorganitzats. Alguns formen part del Copca [el Consorci de Promoció Cultural de Catalunya, que fomenta l'activitat exportadora], i fan d'oficines comercials, altres són culturals, turístics... Un dels nostres objectius és coor-

dinar-los i en alguns casos els farem servir per obrir noves delegacions i, alhora, en contacte amb la societat civil. Per això són una plataforma molt important per nosaltres i els volem implicar en la nostra tasca com a ambaixadors de Catalunya arreu.»

–Tenen plans per expandir l'Institut Ramon Llull?

–«L'impulsarem a través de les delegacions. Com també la docència del català en universitats estrangeres. Volem aprofitar totes aquestes plataformes, potser sense integrar-les totes en la mateixa estructura, però sí per fer una feina coherent i eficient.»

–La seva secretaria pot contribuir també a facilitar la integració dels immigrants?

–«Aquesta feina ja la du a terme la secretaria d'Immigració, ajudant les persones novingudes a aprendre la llengua catalana. Però, per exemple, s'han obert centres al Marroc on s'imparteix català. I així l'arribada dels immigrants a Catalunya és molt més senzilla. En aquest sentit, podríem parlar d'una cooperació transversal entre els dos departaments.»

–Poden fer alguna cosa per desencallar l'oficialitat de les seleccions esportives catalanes?

–«És un dels objectius del govern, tot i que d'això se n'encarrega també la secretaria general de l'Esport. Però crec que no hi hauria cap problema perquè la selecció catalana s'enfrontés a l'espanyola, igual que no passa res quan Gal·les juga contra Anglaterra.»

–Creu que ara que Bèlgica sembla que es desintegra i que el Parlament escocès promou un referèndum per la independència, ha arribat l'hora de Catalunya?

–«Sense cap mena de dubte. Estem immersos en la globalització i tot aquest fenomen s'inscriu en la construcció d'Europa, afecta els països veïns i ens hi volem afegir. És el moment.»